

Universitat de Lleida
Sindicatura de Greuges

M E M Ò R I A

2008 / 2009

Universitat de Lleida

Sindicatura de Greuges

MEMÒRIA
2008-2009

© Edicions de la Universitat de Lleida, 2011
Maquetació i disseny: Edicions i Publicacions de la UdL
Imprimeix: Arts Gràfiques Bobalà
DL: L-360-2011

Índex

Presentació	5
Introducció	7
La Sindicatura de Greuges a la Universitat de Lleida	11
Títol desè. La Sindicatura de Greuges	11
Reglament de la Sindicatura	14
Informe de les actuacions	15
Expedients admesos a tràmit	15
Expedients sense resolució expressa	57
Altres qüestions ateses per la Sindicatura	59
Dades estadístiques	60
Altres activitats de la Sindicatura	61
Conclusions	79

Presentació

Un any més presentem la memòria anual de les accions que ha desenvolupat la Sindicatura de Greuges, tal com estableixen els Estatuts de la Universitat de Lleida. Es tracta d'un document especialment important, ja que no només constitueix un recull de l'actuació desenvolupada sinó també una reflexió sobre la institució que fa l'ens encarregat de vetllar pel respecte als drets i les llibertats de la comunitat universitària, des de la independència i l'autonomia que representa no estar sotmès al mandat de cap instància universitària.

Podem afirmar que seguim tenint una conflictivitat baixa, i això és en bona part gràcies al nostre síndic, Miguel Gil Martín. La seva tasca d'intermediació sempre procura suavitzar els possibles conflictes amb l'aportació de solucions a les discrepàncies sorgides i amb l'actitud honesta, ferma i positiva d'evitar, en la mesura de les possibilitats, els casos que podrien produir una fissura en la nostra comunitat.

Aquesta no és una feina fàcil —com sempre li he reconegut al síndic—, i fins i tot de vegades resulta ingrata, però la seriositat amb la qual la desenvolupa i la seva qualitat humana fan que la seva participació sigui sempre apreciada i respectada per les parts que s'hi acullen a l'hora de resoldre una situació anòmala.

Aquest és un dels documents que actua també de baròmetre de la salut de la nostra universitat, a través de la informació dels assumptes tractats pel síndic, tant els que ha resolt la seva mediació com els que

puguin restar pendents, els que presentin alguna dificultat o els que no es puguin resoldre de forma satisfactòria per a les parts implicades. Evidentment, l'Equip de Direcció és sensible al volum d'aquestes queixes i a les característiques de les diverses situacions que s'hi produeixen.

El Codi Ètic que s'ha aprovat darrerament introdueix noves directrius que s'ha autoimposat la comunitat de la Universitat de Lleida, en la redacció de les quals hi ha hagut una alta participació. Aprofito aquestes línies per suggerir al síndic que en aquest nou curs faci el seguiment de l'estat de la nostra institució respecte a aquesta fita que ens hem proposat assolir al més aviat possible.

Finalment, vull agrair novament la dedicació i l'esperit del nostre síndic per mantenir l'estabilitat i la cohesió que requereix la nostra universitat, de cara a l'assoliment de nous reptes i l'estabilització dels bons nivells de qualitat dels quals ara gaudim.

Joan Viñas i Salas
Rector

Introducció

Aquesta memòria comprèn les actuacions i altres activitats que la Sindicatura de Greuges de la Universitat de Lleida ha realitzat durant els anys 2008 i 2009, de les quals, i en compliment de l'article 199 dels Estatuts de la Universitat, ja es va informar en les sessions corresponents del Claustre.

Les funcions de la Sindicatura, segons la norma estatutària, són vetllar pel respecte dels drets i les llibertats dels membres de la comunitat universitària, així com pel bon funcionament de les activitats i serveis de la Universitat, tasca que ha rebut el suport i la col·laboració dels òrgans de la Universitat, i també dels defensors de les diferents universitats de l'Estat, que quan s'han consultat sobre els dubtes que sorgeixen en les diferents queixes i les resolucions que s'adopten, ens han pogut servir de guia i il·lustració per a casos similars. Tot això sens perjudici de la independència que cada defensor té per resoldre la interpretació de les normes.

A continuació es recullen tots els expedients que s'han resolt i les altres activitats que s'han desenvolupat durant aquest període biennal. S'observa que durant l'any 2008 s'han incoat 10 expedients (cal ressaltar que durant aquest any no hi ha hagut cap reclamació de l'estudiantat), i que l'any 2009 l'índex de conflictivitat ha baixat en referència amb l'any anterior, amb 5 expedients tramitats.

Es van atendre formalment, entre els dos anys, 15 queixes, que van donar lloc als corresponents expedients: 7 del professorat, 6 del PAS, 1 de l'estudiantat i 1 de personal aliè.

Les del **professorat** van ser per:

- L'aplicació d'una nova normativa per a l'avaluació docent a l'efecte d'un complement autonòmic.
- La definició de criteris de prioritització de les sol·licituds de beques predoctorals.
- L'avaluació de la Comissió corresponent a l'activitat docent (2 sol·licituds).
- La prioritització dels projectes competitius de la Universitat de Lleida.
- L'aplicació de la normativa per l'obtenció del certificat d'adaptació pedagògica als alumnes estrangers.
- La reclamació d'una indemnització a conseqüència del retard en el cobrament d'una ajuda per a un projecte.

Les del **personal d'administració i serveis** van ser per:

- No haver tingut en compte en la valoració de mèrits una diplomatura (2 sol·licituds).
- No tenir en compte l'experiència professional en un concurs de mèrits.
- Demanar que es considerés l'assistència a classe d'una assignatura com a curs de formació per a la promoció laboral.
- Descomptar com a dies d'assumptes propis els que s'havien destinat a les gestions corresponents a un familiar mort.
- No permetre fer cursos de formació perquè s'havia participat en un programa de mobilitat AGAUR.

La de l'**estudiantat** va ser per:

- No rebre el suport suficient com a becari de doctorat de la Universitat de Lleida.

La de **personal aliè** va ser per:

- La reclamació d'una persona que pretenia entrar a la borsa de treball i que, en no haver estat admesa, demanava que se li abonés l'import de les taxes satisfetes.

Totes aquestes queixes s'exposen detingudament en aquesta memòria.

La resolució de les queixes, però, com ja hem indicat en informes anteriors, no esgota la funció de la Sindicatura, ja que és molt freqüent atendre membres de la comunitat universitària que exposen els problemes que els afecten en l'exercici de la seua comesa i la resolució que adopten a aquest efecte. Després d'haver-los escoltat detingudament, la Sindicatura els assessora sobre si es considera que s'ha infringit o no alguna norma, sobre les opcions que tenen per defensar-se o sobre les possibilitats d'obtenir la finalitat que pretenen i si es tracta d'un assumpte sobre el qual la Sindicatura no té competència. Això dona lloc, moltes vegades, que la persona perjudicada es consideri atesa i no sigui necessària la intervenció de la Sindicatura.

Per acabar, cal destacar les trobades que es produeixen cada any a tot el territori espanyol. Cada any es realitzen en una universitat diferent i són de gran importància: s'hi estudien temes candents que afecten totes les universitats, i mitjançant mesos de treball i ponències s'arriben a conclusions que es divulguen a tots els organismes que poden influir en l'adopció de les mesures que es proposen.

Miguel Gil Martín
Síndic de Greuges

La Sindicatura de Greuges a la Universitat de Lleida

Els Estatuts de la Universitat de Lleida, DOGC núm. 3963, de 8 de setembre de 2003, diuen:

Títol desè. La Sindicatura de Greuges

Article 196. Nomenament i estatut

1. La Sindicatura de Greuges és l'òrgan encarregat de vetllar pel respecte als drets i les llibertats dels membres de la comunitat universitària, així com pel bon funcionament de les activitats i els serveis de la Universitat.
2. El Claustre elegeix el síndic o síndica de greuges per una majoria de dos terços dels membres presents que suposi, com a mínim, la majoria absoluta dels membres claustrals. El seu mandat és de quatre anys i pot ser reelegible consecutivament per una sola vegada.
3. El síndic o síndica de greuges no està sotmès a cap mandat imperatiu ni a instruccions dels òrgans o les autoritats universitàries i actua amb independència i segons el seu criteri.

4. El càrrec de síndic de greuges és incompatible amb l'exercici de la docència en els ensenyaments impartits pels centres de la Universitat. És també incompatible amb el desenvolupament de qualsevol altre càrrec universitari i amb la condició de membre dels òrgans col·legiats de govern.
5. Correspon al Claustre l'aprovació del reglament d'organització i funcionament de la Sindicatura de Greuges.

Article 197. Funcions

Correspon al síndic o síndica de greuges l'exercici de les funcions següents:

1. Conèixer les queixes que li siguin presentades per irregularitats o disfuncions detectades en el funcionament de les activitats i els serveis de la Universitat o per actuacions concretes dels seus membres.
2. Promoure, a iniciativa pròpia, les comprovacions sobre els assumptes que consideri oportunes per vetllar pel respecte efectiu dels drets i les llibertats dels membres de la comunitat universitària i el bon funcionament de les activitats i els serveis de la Universitat.
3. Presentar als òrgans de govern els suggeriments i propostes d'actuació que cregui convenients, així com recomanacions a les unitats i els serveis universitaris.
4. Actuar com a mediador en els conflictes interns que se suscitin dins de la comunitat universitària, a sol·licitud de les diferents parts implicades.

Article 198. Tramitació de queixes i comprovacions d'ofici

1. Qualsevol membre de la comunitat universitària pot dirigir-se al síndic o síndica de greuges mitjançant un escrit firmat en el qual s'exposin raonadament els fets i els motius de la queixa.

2. El síndic o síndica de greuges pot no admetre les queixes que estiguin manifestament mancades de fonament o que siguin substancialment iguals a altres ja resoltes amb anterioritat. En tot cas, ha de motivar la inadmissió de les queixes, indicant, si escau, les vies de reclamació o recurs oportunes.
3. Admesa una queixa a tràmit, el síndic o síndica de greuges ha de sol·licitar la informació pertinent als òrgans i els serveis universitaris, i ha de fer totes les comprovacions que consideri necessàries per a l'aclariment de l'assumpte. A aquest efecte, tots els òrgans i serveis de la Universitat i els membres de la comunitat universitària tenen l'obligació de col·laborar amb la Sindicatura de Greuges.
4. Com a resultat de la tramitació de les queixes, el síndic o síndica de greuges pot formular recordatoris sobre el compliment dels deures legals als òrgans i els serveis de la Universitat que en cada cas resultin afectats, així com recomanar el canvi dels criteris d'actuació o l'adopció de noves mesures. Pot també suggerir als òrgans competents l'adopció de noves normes o la modificació de les ja existents. Si observa abús, negligència, arbitrarietat o irregularitat en la conducta d'algun membre de la comunitat universitària, ho ha de fer notar i ho ha de comunicar a l'autoritat competent en cada cas formulant els suggeriments que consideri convenients.
5. El síndic o síndica de greuges pot també iniciar i prosseguir d'ofici els procediments que consideri oportuns per a l'aclariment de qüestions vinculades amb el respecte als drets i les llibertats dels membres de la comunitat universitària i amb el bon funcionament de les activitats i els serveis. En aquests supòsits és aplicable el que es disposa en els dos apartats precedents.

Article 199. Informes al Claustre

El síndic o síndica ha de presentar al Claustre un informe anual sobre les queixes rebudes i les actuacions desenvolupades durant l'any, incloent-hi la referència als supòsits més problemàtics que s'hagin plantejat. Igualment pot elaborar i presentar, a iniciativa pròpia o d'una desena part dels membres del Claustre, informes monogràfics sobre temes d'especial rellevància.

Reglament de la sindicatura

El Reglament de funcionament de la Sindicatura es pot consultar a: www.udl.cat/udl/norma/estructura.html.

Informe de les actuacions

Expedients admesos a tràmit

Exp. 1 I 2/08

Dos persones del Servei de Biblioteca i Documentació presenten una queixa perquè en el concurs de mèrits no se'ls havia tingut en compte la diplomatura en Biblioteconomia, fet que sí que s'havia considerat en la primera valoració provisional.

Actuacions:

El síndic va estudiar amb deteniment les circumstàncies de la queixa: va consultar les bases del concurs, així com el Reglament de provisió de llocs de treball, i va demanar un informe al president de la Junta de Mèrits i Capacitats.

Un cop observada tota la documentació, el síndic va considerar correcta la puntuació assignada per la Junta de Mèrits i Capacitats en la valoració definitiva dels mèrits atorgats a les concursants i, en aquest sentit, va redactar la resolució següent, que va trametre a les persones interessades:

Les senyores _____ i _____, ambdós funcionàries de la Universitat de Lleida, han presentat un escrit de queixa davant aquesta Sindicatura en què al·leguen el següent:

1. La senyora _____, funcionària de carrera de l'escala d'ajudants d'arxius i biblioteques des de _____, amb destinació a la biblioteca _____, diu que en data _____ del 2007 va ser publicada la convocatòria de concurs general de mèrits per proveir llocs de treball vacants de personal funcionari de l'escala d'ajudants d'arxius i biblioteques de la Universitat de Lleida i, com que reunia els requisits necessaris, va formular la sol·licitud per concursar a la plaça de _____, a la qual va ser admesa com a sol·licitant.
2. En l'apartat sobre valoració d'antiguitat, formació i experiència, es fixava una puntuació per llicenciatura (1 punt) i una altra per llicenciatura més diplomatura (1,5 punts), fet que suposava entendre que la diplomatura es valoraria en 0,50 punts, com així ho va entendre la Junta de Mèrits en la fase provisional, ja que la interessada va acreditar que posseïa la titulació de Biblioteconomia i Documentació per l'Escola Universitària _____.

El _____ del 2007, la Junta de Mèrits i Capacitats va emetre una valoració provisional, en la qual ella empatava a 9,65 punts amb un altre concursant. Atesa la seua antiguitat, això li suposava una posició prevalent sobre l'altre, si bé posteriorment, _____ del 2008, d'acord amb les bases de la convocatòria, la Junta va emetre una valoració definitiva variant immotivadament el criteri anterior, i va assignar-li una puntuació de 9,15, ja que havia eliminat el 0,5 punt de la valoració anterior.

3. La senyora _____ va presentar davant la Junta una reclamació perquè no se li havia avaluat com a mèrit la diplomatura que té, que el president de la Junta va respondre en els termes que figuren a l'escrit que ha acompanyat, i el dia _____ el rector va dictar la resolució corresponent d'acord amb la valoració efectuada per l'esmentada Junta. La interessada, però, al·lega els fonaments jurídics pels quals considera

que la resolució adoptada no era correcta, i manifesta que li haurien d'haver valorat la diplomatura.

D'altra banda, la senyora _____, també funcionària de l'escala d'ajudants d'arxius i biblioteques des de 2006, en el seu escrit de denúncia exposa els mateixos arguments que l'anterior.

Exposats els fets en què es fonamenten les queixes, convé examinar les normes en què es basa el concurs per determinar si es considera correcta o no la resolució adoptada per la Junta de Mèrits i, en conseqüència, pel rector.

Així doncs, les normes aplicades en la resolució del concurs estan d'acord amb el Reglament de provisió de llocs de treball del personal d'administració i serveis funcionari de la Universitat de Lleida, del 14 de juliol del 2007, i amb la Resolució del 9 d'octubre del 2007, que fixa les bases del Concurs de mèrits i capacitats per proveir llocs de treball del personal funcionari de l'escala d'ajudants d'arxius i biblioteques d'aquesta Universitat.

A l'annex I del Reglament, quan s'indiquen els punts que s'han d'assignar per formació acadèmica, si ens remetem a l'article 15.4, és cert que entre els mèrits a valorar figura com a independent la diplomatura, si bé en l'apartat 2.1 estableix una limitació, com és que no es tindrà en compte com a mèrit la titulació acadèmica exigida per al lloc de treball.

En les bases del concurs, que no van ser objecte del recurs, i per tant són fermes, es va obviar la puntuació per a la diplomatura, entenent que aquesta diplomatura era una exigència per accedir al lloc de treball objecte de la convocatòria; per la qual cosa cal entendre que per valorar la diplomatura, quan figura com a mèrit unida a la llicenciatura, ha de ser una diplomatura a més de la que posseeixen les sol·licitants, que és la titulació acadèmica exigida per a aquest lloc de treball.

També és cert que en la valoració provisional es va assignar a cadascuna d'elles 0,5 punts per la diplomatura, però cal tenir en compte que en la norma sobre el procediment del concurs s'hi estableix que primer es farà una valoració provisional que es farà pública perquè les persones interessades puguin formular, en el termini de 10 dies, les observacions i/o recla-

macions que creguin oportunes; transcorregut aquest termini s'exposarà la valoració definitiva, la qual diferia de la provisional perquè hi havia hagut una reclamació i la Junta va estimar que s'havia aplicat incorrectament la puntuació de la diplomatura a les dos concursants.

Per tot el que s'ha indicat anteriorment, aquesta Sindicatura considera correcta la puntuació assignada per la Junta de Mèrits i Capacitats en la valoració definitiva dels mèrits atorgats a les concursants senyores _____ i _____, i en conseqüència no és procedent, per tot el que s'ha exposat, fer cap recomanació al rector, sens perjudici que puguin reclamar en la via administrativa o judicial corresponent.

D'aquesta resolució se'n trametrà còpia a les persones interessades.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 12 de febrer de 2008

Exp. 3/08

Una membre del personal d'administració i serveis es queixa perquè en un concurs de mèrits i capacitats no se li ha tingut en compte l'experiència professional, ja que no s'ha considerat l'afinitat de la seua tasca a la plaça a què concursava.

Actuacions:

Es van consultar les bases dels concursos anteriors als quals feia referència la interessada, així com també es va demanar més informació a Gerència. Un cop revisats els documents, no es va poder fer cap resolució de recomanació favorable a la interessada i se li va respondre de la manera següent:

Vista la queixa presentada a aquesta Sindicatura per la senyora _____, funcionària de l'escala administrativa, en què al·lega el següent:

Primer. En data _____ de 2008 es va publicar una convocatòria de concurs general de mèrits i capacitats per proveir llocs de treball vacants de personal funcionari de l'escala administrativa i auxiliar administrativa de la Universitat de Lleida, a l'annex V de la qual s'especificava que eren places afins a les d'administratiu/auxiliar de l' _____.

Segon. Des del 6 de setembre de 2007 al 9 de febrer de 2008 no s'ha produït cap modificació en la Relació de llocs de treball (RLT) que reculli canvis en les tasques fonamentals de les fitxes de cap de les places esmentades anteriorment, motiu pel qual li resulta incompreensible aquest canvi de criteri sense fonament jurídic.

Tercer. Iniciat el corresponent expedient, es va acordar sol·licitar un informe a Gerència sobre el fet denunciat, informe que es reproduïx a continuació: "En referència al seu escrit de data 18 de març de 2008, en el qual comunica la queixa que ha rebut de la senyora _____ en relació amb la

consideració o no del personal administratiu/auxiliar com a afí a les places convocades en diverses convocatòries recents, li comunico que:

Mitjançant resolució de data 20 d'agost de 2006 es va convocar un concurs específic de mèrits i capacitats per proveir diversos llocs de treball, entre els quals el de cap del Negociat _____. En la dita plaça es van considerar com a places afins les pertanyents a l'àrea _____, àrea a la qual no pertany la senyora _____.

Posteriorment, i mitjançant resolució de data 4 de febrer de 2008, es va convocar un concurs general de mèrits i capacitats per proveir llocs de treball vacants de l'escala administrativa, entre les quals una plaça d'administratiu/auxiliar de l'àrea _____. Es van considerar afins les places d'administratiu/auxiliar de _____, ja que, malgrat que no pertanyien a l'àrea _____, sí que realitzen activitats concretes pertanyents a aquest àmbit.”

Si ens atenim als fets i d'acord amb allò que ha manifestat l'òrgan competent, cal distingir entre les places de cap de negociat _____, anunciada en la convocatòria del 6 de setembre de 2007, i les d'administratiu/auxiliar de l'àrea _____, anunciades a la convocatòria del 8 de febrer del 2008. En la primera convocatòria es va estimar que solament eren places afins les pertanyents a l'àrea _____, àrea a la qual no pertany la senyora _____; en canvi, en les places d'administratiu/auxiliar de la segona convocatòria, malgrat que _____ no sigui de l'àrea _____, sí que s'hi realitzen funcions concretes pertanyents a aquest àmbit.

Per tot el que s'ha indicat anteriorment, es considera que és correcta la convocatòria del concurs, en atenció a l'enclavament de les distintes àrees en relació amb el personal d'aquestes i, en aquest sentit, és procedent denegar la petició de la senyora _____, perquè no dona lloc a fer cap recomanació al Rectorat.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 16 d'abril de 2008

Exp. 4/08

Un grup de professors es queixen per la nova normativa recollida en el Manual d'avaluació docent del professorat de la Universitat de Lleida, en la qual, per a l'obtenció del complement autonòmic, s'aplica el principi de retroactivitat sense que se n'hagi tingut informació en el moment oportú.

Actuacions:

El síndic va tenir en compte les al·legacions de les persones interessades i va consultar els manuals d'avaluació docent del professorat del 2006 i del 2007, així com la legislació relativa al tema. Amb tot això va emetre la resolució de recomanació següent:

Els catedràtics, professors i professores _____, han presentat un escrit de queixa a aquesta Sindicatura en el qual, en síntesi, al·leguen el següent:

Primer. Que la normativa de valoració recollida en el Manual d'avaluació docent del professorat de la Universitat de Lleida per al quinquenni 2002-2007 va ser aprovada pel Consell de Govern el dia 23 de novembre del 2007, i posteriorment va ser certificada per l'Agència de Qualitat (AQU) el dia 13 de desembre del mateix any, Aquesta normativa és aplicable, retroactivament, al període 2002-2007.

Segon. Que la dita normativa imposa severes restriccions per a l'obtenció del complement autonòmic de docència, ja que introdueix criteris selectius que exigeixen puntuacions mínimes en els diferents apartats; puntuacions que, si s'hagessin sabut, podien haver-se obtingut per molts dels interessats amb certa facilitat, però que no les han assolit a causa del desconeixement d'aquests criteris imposats per la nova normativa, i que no s'esmentaven en la que hi havia vigent. Que, d'acord amb el que diu l'article 9.3 de la

Constitució espanyola sobre la “irretroactivitat de les disposicions sancionadores o restrictives dels drets individuals”, si l'establert en l'indicat manual s'aplica de manera retroactiva, pot afectar greument el dret de percebre el complement retributiu, motiu pel qual la normativa hauria de ser considerada nul·la de ple dret.

Tercer. Que el procediment d'avaluació de l'activitat docent del professorat utilitza, per a l'obtenció del complement autonòmic docent, com a eina fonamental i de referència el document de política del personal acadèmic, que hauria de recollir amb total exactitud i veracitat el conjunt d'activitats docents i de gestió relacionades amb la docència. Que algunes de les dades del professorat, que configuraran els diferents apartats a avaluar, han estat obtingudes amb metodologies mancades del rigor mínimament acceptable i necessari per a aquesta finalitat.

Com a fonaments legals els interessats al·leguen que l'article 57.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, disposa que “excepcionalment, es podrà atorgar eficàcia retroactiva als actes que es dictin en substitució dels actes anul·lats i, a més, quan produeixin efectes favorables a l'interessat, sempre que els supòsits de fet necessaris ja existeixin en la data a què es retrotragui l'eficàcia de l'acte i aquesta no lesioni els drets o interessos legítims de les persones”.

Plantejada la queixa en els termes indicats anteriorment pertoca, d'acord amb la normativa, que es consideri si la petició es creu correcta o no.

En primer lloc, considerem encertada la legislació que els interessats al·leguen sobre la retroactivitat de les normes, si bé existeix abundant jurisprudència que estableix que aquesta prohibició no té solament àmbit material, sinó també funcional. En l'àmbit de les disposicions sancionadores restrictives de drets cal distingir entre l'anomenada retroactivitat pròpia, que és la que té lloc quan es tracta d'anul·lar efectes jurídics en situacions de fet produïdes amb anterioritat a la llei i ja consumades, i una retroactivitat impròpia, consistent a afectar situacions jurídiques actuals no concluses. Els tribunals consideren que la retroactivitat solament opera plenament

respecte a la pròpia i, pel que fa a la impròpia, cal ponderar certes circumstàncies com la seguretat jurídica i altres que concorrin en el supòsit concret. Si tenim en compte els raonaments exposats anteriorment, i independentment que sigui o no aplicable el principi de retroactivitat, la veritat és que en els fets denunciats s'aprecia que s'ha promulgat una norma aplicable al quinquenni 2002-2007 al final d'aquest període. I aquesta norma, encara que respecta la majoria dels criteris de valoració de la de l'any 2006, varia en alguns criteris, i concretament en les puntuacions aplicables en els diferents apartats, fet que si s'apliqués totalment donaria lloc a un perjudici per als interessats que ja es troben en la impossibilitat d'adaptar-s'hi. Per aquest motiu considerem que el que sí que és aplicable és el principi de seguretat jurídica, que entre altres proclama la Constitució espanyola a l'article 9.3, ja que hom creu que s'ha violat aquest principi en promulgar-se una norma que modifica l'anterior, i que aquestes modificacions influeixen en drets que els interessats ja no poden complir perquè s'han imposat al final del període que s'avalua.

En atenció a tot això,

RECOMANO

Que aquest Rectorat adopti les mesures adients perquè no es vegin menyscabats els drets dels professors que consten en l'encapçalament referent al complement autonòmic de docència, tal com es reconeixia en la legislació anterior. No obstant això, amb el vostre superior criteri resoldreu el que considereu oportú.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 26 de febrer de 2008

Resolució

La Secretaria General va fer arribar als interessats l'acord adoptat pel Consell de Govern de la Universitat de Lleida en la sessió de 29 de febrer de 2008, que resolía els recursos de reposició que s'havien interposat contra la convocatòria d'avaluació de l'activitat docent del professorat corresponent al quinquenni 2002-2007.

Exp. 5/08

Un professor responsable d'un grup de recerca es queixa per l'aplicació dels criteris en la prioritització de les sol·licituds per a una beca predoctoral.

Actuacions:

El síndic va escoltar les circumstàncies de la queixa i va consultar la convocatòria d'ajuts, així com l'acord de prioritització dels ajuts a personal predoctoral. Amb tot això va emetre la resolució de recomanació següent:

El professor titular i responsable del grup de recerca de _____ d'aquesta universitat, Dr _____, conjuntament amb la investigadora Dra _____, van presentar un escrit a aquesta Sindicatura que en síntesi manifestava:

Que la Universitat de Lleida havia convocat, per a l'any 2008, diverses beques predoctorals, tant per a sol·licitants de països comunitaris com extra-comunitaris, i entre els criteris per prioritzar les sol·licituds es destacava en el punt 1.1.b que la nota mitjana de l'expedient es penalitzaria per un factor corrector si els anys per finalitzar els estudis eren superiors al nombre d'anys corresponents al pla d'estudis de la carrera.

Que la Sra _____, natural de _____, juntament amb el grup de recerca indicat, va formalitzar la sol·licitud per realitzar la tesi doctoral sota la direcció de la investigadora Dra _____ i dintre del grup de _____, que coordina el Dr _____. En la indicada sol·licitud, i amb relació al criteri 1.19, la interessada demanava que no li fos imputada la penalització pel retard en acabar la carrera, al·legant que el seu país havia estat involucrat en una guerra civil, fet que va dificultar el normal desenvolupament de les activitats acadèmiques de la universitat. Com que aquesta circumstància no va ser tinguda en compte

per la Comissió de Recerca de la Universitat, se li va atorgar un valor final de 3,269 punts i quedà situada en el novè lloc, mentre que si no se l'hagués penalitzat hauria quedat en el vuitè i, per tant, se li hauria concedit la beca.

Que els professors responsables del grup de recerca indicat, assabentats, abans del Consell de Govern, dels resultats de les prioritzacions de la Comissió de Recerca, en els quals no es tenien en compte les circumstàncies de la Sra _____, van enviar el dia 21 de maig una reclamació al rector en què exposaven els fets i demanaven la revisió de les prioritzacions; no es va rebre cap resposta i el Consell de Govern va aprovar el dia 27 de maig la proposta tal com l'havia emès la Comissió de Recerca.

Per tot l'exposat, els interessats es consideren perjudicats per no poder incorporar una becària predoctoral en el seu grup de recerca, per raons alienes a aspectes estrictament acadèmics.

Amb tot el que s'ha exposat, cal fer les consideracions següents:

En tots els concursos de mèrits per a la concessió de beques s'estableixen uns criteris de valoració sobre el currículum que aporten els concursants, s'assignen diferents barems a cadascun dels apartats fixats en la convocatòria, i amb el resultat total de punts s'estableix l'ordre amb què es concedeixen les beques o places ofertes. D'acord amb aquest sistema, en la convocatòria de les beques objecte d'aquesta denúncia es van fixar uns criteris valoratius i, com és natural, en la valoració de l'expedient acadèmic, atesa la finalitat de la beca, es tindria en compte el temps que s'hauria invertit per obtenir la llicenciatura. En la convocatòria a què ens referim es tenia en compte aquesta circumstància i s'establia que, si s'havia trigat més anys a acabar la carrera que els cursos o crèdits fixats, s'imposava una penalització proporcional al temps que s'excedia del normal. Això sembla correcte, però cal tenir en compte que perquè s'apliqui la penalització de qualsevol tipus, sigui quina sigui, cal que hi hagi culpa, deliberada o negligent, en la persona que es pretén sancionar, i per tant aquesta aplicació no s'hauria d'efectuar a qui ha incorregut en aquesta falta per una circumstància aliena a la seua voluntat.

En aquest cas, cal considerar que la sol·licitant ja va fer constar en el seu escrit que es tingués en compte la situació especial del seu país, ja que va trobar-se involucrat en una guerra civil durant el període en què cursava els estudis universitaris. Això és un fet públic i notori i que no necessitaria una justificació especial, ja que en aquests casos les institucions deixen de funcionar amb normalitat i generalment això afecta els estudis universitaris. Així doncs, aquesta situació especial és l'origen del retard per acabar la carrera i és un cas de força major aliè totalment a la interessada; per tant, no hauria d'afectar el seu currículum.

Amb tots aquests raonaments,

RECOMANO

Al Consell de Govern d'aquesta Universitat que, si és possible, es rectifiqui la puntuació que es va atorgar a l'expedient acadèmic de la Sra _____, en el sentit de no penalitzar el retard per acabar els estudis; això originaria un resultat final de 3,389, superior al que en l'actualitat ocupa el vuitè lloc, que és de 3,361, fet que suposaria ascendir a aquest lloc i tenir dret a la beca. No obstant això, i si ja no es pogués modificar l'ordre, que es tingui en compte aquesta circumstància en la primera convocatòria de beques que es publiqui. De tota manera, deixo aquesta qüestió a la consideració del Consell de Govern, que amb el seu criteri resoldrà el que estimi oportú.

També indico que es comuniqui als interessats aquesta resolució de recomanació.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 10 de juliol de 2008

Resolució

El rector va comunicar a la Sindicatura de Greuges que la Sra _____ podia gaudir d'un ajut per a personal predoctoral de la Universitat de Lleida, atès que s'havia produït una renúncia i ella era la segona candidata segons la relació de prioritització.

Exp. 6/08

Una professora es queixa perquè en l'avaluació de l'activitat docent del professorat la comissió corresponent va informar com a no favorable tenir insuficient en l'apartat d'autoavaluació del professor. Sol·licita que se li expliquin els motius d'aquest resultat.

Actuacions:

El síndic va demanar un informe a la Comissió d'Avaluació Universitària (CAU), el president de la qual va contestar dient, entre altres motivacions, que:

- a) La Guia per al disseny i implantació d'un model institucional d'avaluació docent del professorat a les universitats públiques catalanes presenta, en aquest cas, dos normes rellevants:
 1. Un dels cinc criteris en què es basa l'avaluació del professorat és la valoració de l'autoinforme del professor.
 2. La superació de cada un dels cinc criteris és requisit per a l'obtenció d'una qualificació de favorable en el procés.
- b) Aquests aspectes normatius estan reflectits en l'esperit i en la lletra del Manual d'avaluació de l'activitat docent del professorat per al curs 2007-2008.
- c) En l'avaluació dels continguts de l'autoinforme, procediment realitzat per dos membres de la CAU amb total independència, es va valorar com a insuficient el contingut del text presentat per la Dra _____ com a valoració del seu quinquenni docent i dels resultats obtinguts.
- d) Atesa la novetat d'alguns aspectes de la convocatòria, la CAU va decidir remetre a tot el professorat que havia tingut una valoració d'insuficient en l'autoinforme el mateix autoinforme per tal que poguessin esmenar els dèficits detectats.

... I tres apartats més

El síndic va acordar remetre una còpia de l'informe a la interessada junt amb la resolució següent:

Vist l'escrit del president de la CAU, rebut el dia 23 de setembre de 2010, en relació amb l'expedient de la Dra _____ , catedràtica del Departament de _____ , en resposta a la nostra sol·licitud, del 24 de juliol, de les causes o punts concrets de l'avaluació negativa de la indicada catedràtica, en el qual informa del procés d'avaluació del professorat i concretament del de la Dra _____ ,

RESOLC

Que d'acord amb el desig de la interessada de saber amb detall els motius de la seua avaluació, així com de la valoració de cadascun dels apartats, i perquè tingui constància de tot el contingut, se li envïi una còpia de l'escrit indicat.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 24 de setembre de 2008

Exp. 7/08

Una persona es queixa perquè va presentar una sol·licitud per formar part en un procés selectiu per a l'ampliació de la borsa de treball de l'escala d'ajudants d'arxius i biblioteques i no se la va informar que no hi tenia dret perquè no posseïa la titulació adequada, fet pel qual reclama que se li torni l'import de les taxes de drets d'examen.

Actuacions:

El síndic va considerar la documentació aportada per la persona interessada i va emetre la resolució de recomanació següent.

La senyora _____ va presentar a aquesta Sindicatura un escrit en què al·legava:

Primer. Que al novembre del 2007 va presentar una sol·licitud per formar part del procés selectiu per a l'ampliació de la borsa del treball de l'escala d'ajudants d'arxius i biblioteques de la Universitat de Lleida. Manifesta que en el moment de formalitzar la instància dubtava si la titulació que posseïa era la requerida, però la funcionària que va atendre la persona portadora de la documentació va informar-la que amb la titulació que posseïa podia presentar-s'hi.

Segon. Que una vegada resoltes les admissions va quedar exclosa perquè no tenia la titulació mínima exigida, i que van indicar-li que podia sol·licitar la devolució de les taxes que havia abonat en la presentació de la sol·licitud, cosa que va fer, però se li va denegar.

Davant aquests fets, cal fer les consideracions següents:

D'acord amb el que s'al·lega a l'escrit de denegació que s'ha acompanyat amb la queixa, l'article 19 de la Llei 15/97, sobre taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, diu que el subjecte passiu té dret a la devolució de les taxes satisfetes si, per causes que no li són imputables, no s'han pres-

tat les activitats o els serveis gravats, però el punt 3.3.a de la convocatòria exigia presentar una fotocòpia compulsada del títol acadèmic d'enginyer tècnic, diplomat del primer cicle, arquitecte tècnic o equivalent o bé qual-sevol altre de nivell superior.

És cert que de conformitat amb aquesta norma, en interpretació literal, no tindria dret a la devolució, però en aquest cas concret es dóna la circumstància que, segons manifesta la interessada, en presentar la documentació era condició *sine qua non* per poder participar en el procés de selecció tenir la titulació exigida o equivalent i, si no hagués estat així, ja no hauria hagut de ser admesa; a més, segons diu la interessada, se li va indicar que sí, que amb la titulació que posseïa podia presentar-s'hi.

Considerem, doncs, que la negligència no va ser solament de la persona que va presentar la documentació sinó de la informació que li van donar i del fet d'haver acceptat una sol·licitud que d'antuvi estava condemnada al fracàs, ja que no era possible la seua esmena durant el termini que es dóna als no admesos.

Per tot això,

RECOMANO

Que, si bé la no-admissió al procés selectiu al qual es va presentar la senyora _____ és correcta perquè no té la titulació mínima exigida, cal tenir en compte les circumstàncies i les raons indicades, i considero que s'haurien de retornar les taxes que se li van cobrar en el moment de presentar la sol·licitud. No obstant això, ho deixo a la vostra consideració.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 22 de setembre de 2008

Resolució

La sol·licitud de la Sra _____ va ser desestimada per part del Servei de Personal d'acord amb l'article 19 de la Llei 15/1997, de 24 de setembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 2548, de 31.12.1997).

Exp. 8/08

Un professor es queixa perquè en el procés d'avaluació docent va rebre una valoració negativa del centre. Manifesta que els indicadors permeten quatre opcions sense un mínim de text explicatiu que justifiqui la valoració.

Actuacions:

El síndic, a instància del degà de la Facultat, va sol·licitar informació al president de la Comissió d'Avaluació de la Universitat (CAU), que va facilitar una còpia de l'informe d'avaluació, així com el Manual d'avaluació docent del professorat de la Universitat de Lleida del 2007 i la Guia per al disseny i la implantació d'un model institucional a les universitats públiques catalanes del 2007, documents que van ser consultats abans d'emetre la resolució de recomanació següent:

La queixa presentada a aquesta Sindicatura pel Dr _____, escrit del 3 d'octubre de 2010, al·lega que en la darrera convocatòria del procés d'avaluació docent de la Universitat va rebre una valoració negativa de la Facultat de _____, i que el model de report del centre consta de 15 indicadors, als quals es responen amb quatre opcions (A, B, C, D), sense un mínim de text explicatiu que justifiqui la valoració. Continua indicant que, quan va demanar explicacions al degà de la Facultat, aquest ho va justificar dient-li que era per la seua posició crítica a determinades pràctiques docents, com l'avaluació continuada o la valoració en la nota final per la mera assistència a les classes. Aquestes opinions, segons el professor _____, tenen els seus defensors i detractors a totes les universitats, i pel que fa a l'avaluació continuada, no és una pràctica que s'hagi de prendre com a axiomàtica en l'ensenyament universitari, ja que

no hi ha dades científiques que la recomanin amb claredat. L'interessat acaba demanant que se sol·liciti al degà que justifiqui, per escrit i amb arguments, la valoració de la seua tasca docent davant de la CAU, i que la CAU modifiqui el procediment d'avaluació per evitar extralimitacions de persones concretes en les tasques d'avaluació.

D'acord amb el desig del demandant, es va sol·licitar al degà de la Facultat de _____ l'explicació corresponent, el qual va contestar en el sentit que la informació s'havia de demanar a la CAU, que és qui tenia tota la documentació, i que el seu president era el màxim responsable de l'òrgan. Per aquest motiu la Sindicatura va sol·licitar l'informe al president de la CAU, el qual va respondre adjuntant-hi una còpia de l'informe d'avaluació, així com el Manual d'avaluació docent del professorat de la Universitat de Lleida i la guia d'AQU Catalunya.

Examinat l'informe facilitat, apareixen les valoracions de la Facultat de _____ realitzades a través de la contestació a quinze qüestions, amb la valoració de cadascuna amb una lletra (A, B, C i D). A aquestes lletres se'ls assigna una puntuació, consistent en A = 2 punts, B = 1 punt, C = 0,5 punts i D = 0 punts. La puntuació màxima és de 30 punts.

A la Guia per al disseny i la implantació institucional d'avaluació docent del professorat de les universitats públiques catalanes, s'hi estableix una sèrie de normes sobre la forma d'avaluació referent als informes dels responsables acadèmics i s'hi indica la necessitat que els informes que emetin els responsables acadèmics aportin els elements que permetin discriminar, ja que s'observa una tendència a la no-diferenciació o generalització de judicis satisfactoris, per bé que els degans dels centres i els directors de departament disposen d'evidències documentals (actes de reunions de coordinació, queixes d'estudiants, informes) que s'han de considerar a l'hora de valorar l'activitat docent del professorat.

A la vista del que s'ha exposat i de la documentació rebuda, convé fer les consideracions següents:

- a) La CAU és en definitiva qui determina i fixa el criteri de si l'activitat docent del professorat és positiva o negativa, cosa que fa a través dels

diferents informes que li són tramesos pels òrgans corresponents, on s'emplenen uns models existents a aquest efecte.

- b) Referent a la valoració de la Facultat de _____, s'ha efectuat d'acord amb un qüestionari de 15 apartats, en cadascun dels quals s'ha posat una lletra que, com dèiem, significa una puntuació. En el cas denunciat, i tenint en compte la puntuació atorgada a cada apartat, suma un total de 10, és a dir, la tercera part de la puntuació màxima, encara que no sabem quina és la fixada com a mínima, si bé podem considerar que aquesta tercera part pot indicar que no s'ha arribat a un mínim necessari perquè l'avaluació sigui positiva. Ara bé, el que no sabem és com ha arribat el degà a donar aquesta valoració i si la Comissió ha tingut present alguna dada més que les proporcionades per la Facultat. En les puntuacions que serveixen de base per atorgar o denegar un dret, la persona que emet aquesta puntuació hauria de motivar degudament com ha arribat a aquesta conclusió. Alhora, hauria de remetre els informes, actes, etc. que li han servit per valorar aquesta activitat docent perquè puguin ser examinats per qui en definitiva atorga la qualificació definitiva, que és la CAU, la qual pot donar la mateixa o diferent interpretació als mèrits o demèrits del professor que es pretén avaluar. Al mateix temps, això permetria a l'avaluat saber si considera o no correctes els arguments i poder-se defensar com cregui pertinent.

Per tot això,

RECOMANO

Que, si bé pot ser correcta la decisió adoptada per la Comissió d'Avaluació Universitària, tenint en compte la claredat que ha d'existir en les resolucions s'hauria d'haver motivat degudament l'informe emès per la Facultat de _____ per a la seua millor justificació i decisió de la Comissió, així com també per al coneixement de l'avaluat i la seua satis-

facció o, si escau, per a una possible defensa si no s'estigués d'acord amb la resolució de la Comissió.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 24 de novembre de 2008

Exp. 9/08

Un professor responsable d'un grup de recerca es queixa perquè en la convocatòria 2008 d'ajuts per a projectes competitius de la Universitat de Lleida de personal predoctoral es prioritzen els projectes del 2008 i pràcticament no es deixa cap possibilitat als dels anys 2006 i 2007, i diu que hi ha hagut una modificació de criteris.

Actuacions:

Aquest tema es consulta amb el Vicerectorat de Recerca, des d'on es rep una informació prou clara sobre la convocatòria motiu de la queixa, a la vegada que també es té en compte la resposta que el Vicerectorat ha fet a un escrit enviat per correu electrònic a la llista de distribució UdL-info. Amb tota la informació a l'abast, el síndic emet la resolució següent:

La queixa presentada pel professor Dr _____ a aquesta Sindicatura, escrit del 24 d'octubre de 2010, plantejava que la Convocatòria 2008 d'ajuts a projectes competitius de la Universitat de Lleida: personal predoctoral, ofereix a grups de recerca tipus A i B la possibilitat d'incorporar becaris predoctorals. En l'annex s'exposen els criteris que cal aplicar tant als candidats com al director de la tesi: el punt 2.1 estableix el valor D en 2,10 punts si el tema s'inscriu dintre d'un projecte de recerca competitiu gestionat per la Universitat de Lleida aprovat el 2008 i finançat a través d'una avaluació de la convocatòria dels Plans Nacionals del Ministeri de Ciència i Innovació, i en 1 punt si el projecte gestionat per la Universitat de Lleida no reuneix aquestes característiques. Es dóna el cas que, a la vista de la convocatòria, només s'atorga 1 punt per aquest concepte a qui hagi obtingut un projecte del Pla Nacional durant l'any 2007 i l'aprovació s'hagi fet al mes de setembre. Per aquest motiu l'interessat demana si això és o

no un greuge, i que així es comunicui al Vicerectorat perquè ho reperi o modifiqui la convocatòria.

Davant aquesta petició, i per conèixer millor els fets i els motius que han induït a aquesta disparitat de puntuació, es va sol·licitar informació al Vicerectorat de Recerca i Investigació per poder recomanar allò que a la vista dels diferents arguments es considerava correcte.

En la resposta del Vicerectorat s'afirma que no hi ha hagut cap modificació de criteris, ja que és la primera vegada que es fa aquesta convocatòria, que és una iniciativa diferent a altres convocatòries anteriors i que el seu interès principal és fer coincidir o acostar al màxim l'inici d'un projecte de recerca competitiu amb l'inici de la disponibilitat d'un becari o becària la recerca del qual es desenvolupi dintre d'aquest projecte.

A diferència de la convocatòria que es realitza cada any, aquesta nova no admet conveni, ja que encara té com a objectiu potenciar la investigació a la Universitat de Lleida per mitjà de l'associació d'estudiants més ben qualificats en els projectes competitius de la Universitat al principi de la seua execució. Aquesta nova iniciativa deixa la porta oberta i admet projectes que ja estiguin en marxa de fa temps, si bé en cas que s'atorgui una ajuda d'aquest tipus l'inici de l'activitat del becari predoctoral quedarà lluny de l'inici del projecte; per això no tenen una valoració igual que els que comencen aquest any.

En el projecte del professor _____ ja hi participen tres becaris, i com que les beques tenen una durada de quatre anys els becaris hi romandran fins a l'any 2012, si bé l'acabament està previst per a l'estiu del 2010. Per tant, aquest professor podrà sol·licitar un nou projecte per a la seua aprovació a l'inici del 2010 o, si li convé, acollir-se a la incorporació de becaris en projectes de nova aprovació en aquest any.

A la vista dels arguments indicats anteriorment per aquesta Sindicatura, s'arriba a la conclusió que la convocatòria a la qual es refereix la denúncia és de caràcter extraordinari, i d'acord amb les disponibilitats de la Universitat i els criteris en pro del seu interès a potenciar projectes nous, diferents dels que ja s'estan executant, amb becaris nous, es considera que

està dintre de les seues facultats posar els mitjans perquè aquesta finalitat pugui complir-se, entre els quals el de la puntuació que es rebut, malgrat que s'hagi apartat dels anteriors, perquè aquesta convocatòria no té relació amb les altres.

Per tot això, el síndic

DESESTIMA la petició del professor Dr _____, i atès que les decisions de la Sindicatura no tenen caràcter vinculant sinó de recomanació, el sol·licitant té oberta la via administrativa i jurisdiccional per acudir als òrgans corresponents que amb la seua força coercitiva puguin dilucidar definitivament la qüestió.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 24 de novembre de 2008

Exp. 10/08

Un membre del personal d'administració i serveis laboral es queixa perquè se li ha denegat la sol·licitud per poder assistir a les classes, a compte de les hores de formació, d'una assignatura que li resta per acabar els estudis, els quals li són necessaris per a la seua promoció laboral. Compta amb el consentiment del seu cap immediat i, a més, així està previst en el darrer conveni laboral.

Actuacions:

Després de consultar la sol·licitud de la persona interessada i el conveni laboral, el síndic emet la resolució de recomanació següent:

En la queixa presentada el dia 21 de novembre, el senyor _____ manifesta que està cursant els estudis d'Enginyeria _____ i que per obtenir la titulació li resta superar dos assignatures, de les quals està matriculat a l'Escola _____ de la Universitat de Lleida. Així mateix, diu que les assignatures s'imparteixen en quadrimestres diferents en horari de matí, i que li és necessari i molt important obtenir el títol, ja que li donarà opció a la promoció dintre del seu lloc de treball a la Universitat. Exposa que va sol·licitar a la Comissió de Formació l'autorització per poder assistir a les classes de l'assignatura de _____, durant el primer quadrimestre (dimarts d'11 a 12 h i dimecres de 12 a 14 h), sol·licitud que li va ser denegada malgrat que comptava amb el vistiplau del seu cap orgànic.

L'interessat es queixa perquè creu que hi té dret d'acord amb el 5è Conveni col·lectiu del personal d'administració i serveis laboral de les universitats públiques catalanes, i sol·licita que, en aplicació de l'article 31.3, se li concedeixi el dret a la formació establert en l'apartat *b* d'aquest article, i que, si no s'estimés oportú en aquest punt, encara estaria d'acord que se li apliqués l'apartat *c*.

D'acord amb tot l'anterior, cal examinar el que estableix el conveni mencionat, que en l'article 31.1 diu que "es facilitarà al personal afectat per aquest Conveni la realització d'estudis per a l'obtenció de la formació necessària i per al perfeccionament professional i integral de la persona". En els apartats 3.a, 3.b i 3.c es preveuen tres classes de formació: si ens referim a les al·legades pel sol·licitant, la *b* i *c* es refereixen a la formació per a la promoció i la formació integral de la persona. L'apartat *b* diu que la formació continuada és la destinada a facilitar la promoció dels treballadors dintre de cada universitat, i es durà a terme mitjançant cursos gratuïts destinats a l'obtenció del títol acadèmic o professional per promoure els treballadors en aquells llocs quan surti la plaça vacant. L'apartat *c* regula la formació integral de la persona, i es diu formació per a la promoció. És la formació destinada a millorar el nivell de coneixements de la persona, i no cal que els cursos que se segueixin tinguin relació amb el lloc de treball ocupat per cadascun dels treballadors. Aquests cursos no seran gratuïts ni es faran dins de l'horari de treball, sens perjudici que l'assistència als cursos es pugui compatibilitzar amb l'horari de treball o es puguin recuperar les hores que coincideixin amb l'horari del curs, sempre que ho permetin les necessitats del servei.

Davant aquestes al·legacions i normativa cal indagar si el que pretén el senyor _____ està comprès dintre d'algun dels dos apartats. Referent a això, i per a la millor resolució del problema plantejat, convé fer unes consideracions sobre la interpretació de les normes, tant des del punt de vista legislatiu com doctrinal. La interpretació de les normes s'ha de fer segons el sentit propi de les paraules en relació amb el context i la realitat social en el moment d'aplicar-les, d'acord principalment amb l'esperit i la seua finalitat, on la doctrina diu que cal buscar a través de la lletra de la norma el que va més enllà de l'esperit de la llei.

Si examinem el contingut del que es considera com a formació continuada (apartat *b*), l'esperit de la norma és, al nostre entendre, facilitar als treballadors els mitjans estimuladors per ampliar els coneixements que els serveixen per ocupar un lloc superior al que ja té, en benefici no solament de l'interessat, sinó de l'òrgan i, en definitiva, de la societat. Si apliquem aquesta situació

al cas que ens ocupa, creiem que està perfectament inclosa en aquest apartat, ja que si la finalitat és poder accedir al títol d'enginyer tècnic, per tenir la possibilitat d'ocupar un altre lloc de treball superior, no és necessari acudir a cap curs específic quan les dos assignatures que li falten ho supleixen, atès que li proporcionen aquesta titulació que completa la formació necessària i la seua carrera, precisament en les matèries en què en l'actualitat està treballant. Per tant, estimo que no cal acudir a l'apartat *c* per a la seua concessió.

Per tot l'exposat anteriorment,

RECOMANO

A la Comissió de Formació que consideri correcta la petició del senyor _____ i que, en conseqüència, se l'autoritzi a cursar les assignatures que indica, com a part de la formació continuada que figura en l'apartat *b* de l'article 31.3 del 5è Conveni col·lectiu del personal d'administració i serveis laboral de les universitats catalanes, sens perjudici de la resolució que en definitiva correspon a aquesta Comissió.

Aquesta resolució es notificarà al president de la Comissió de Formació i se n'enviarà una còpia a l'interessat.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 26 de novembre de 2008

Resolució

El rector va fer arribar a l'interessat una resolució en què desestimava la petició que el curs s'inclogués en l'article 31.3.*b* del 5è Conveni

col·lectiu del personal laboral d'administració i serveis de les universitats públiques catalanes, sens perjudici que si les necessitats del servei ho permetessin es pogués considerar com a formació inclosa en l'article 31.3.c del 5è Conveni col·lectiu del personal laboral d'administració i serveis de les universitats públiques catalanes.

Exp. 1/09

Una persona, tutora del cicle de pràctiques per a l'obtenció del certificat d'adaptació pedagògica (CAP), es queixa per l'aplicació de la normativa als alumnes estrangers que s'hi matriculen. En aquest cas es tracta d'un alumne provinent d'un país sud-americà, ja que considera que el seu nivell de coneixements i pràctiques no és l'adequat per accedir al certificat del CAP.

Actuacions:

El síndic va observar les motivacions de la persona que presentava la queixa i va demanar un informe a la Direcció de l'Institut de Ciències de l'Educació sobre el tema en qüestió, a la vista del qual no va fer cap recomanació i va emetre la resolució següent:

En relació amb l'escrit presentat per la senyora _____ en què deia que no s'havia complert amb la normativa per a l'obtenció del CAP en el cas d'un alumne provinent de _____, del qual era responsable, es va sol·licitar un informe a la Direcció de l'ICE, i un cop vistos els arguments emesos per a l'admissió de l'alumne _____ i la consegüent obtenció del CAP, s'estima que mentre no es dicti la normativa corresponent per als alumnes estrangers, es considera correcta la fórmula arbitrada per l'ICE, ja que creiem que és competent per establir la manera més adequada a les circumstàncies.

Per aquest motiu, i sens perjudici que es pugui recórrer a òrgans competents, no emeto cap recomanació sobre aquest expedient, i així ho notificaré a la persona interessada.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 5 de febrer de 2009

Exp. 2/09

Un professor reclama una indemnització com a conseqüència del retard en el cobrament d'un ajut per a un projecte.

Actuacions:

El síndic va observar l'escrit de l'interessat i va demanar un informe al Vicerectorat de Recerca, i va emetre la resolució següent:

El senyor _____ va presentar un escrit a aquesta Sindicatura el qual acompanyava amb una còpia d'un d'enviat el 20 d'octubre del 2008 a la vicerectora de Recerca, on feia constar que, durant el mes de juny del mateix any, havia tramitat a l'Oficina de Suport a l'R+D+I (ORDI) un albarà per al cobrament d'una quantitat pel treball desenvolupat a càrrec d'un determinat projecte, l'import del qual era de 48.000 €. També hi deia que normalment el tràmit de cobrament es diligençia en quinze dies, i que en aquest cas van transcórrer a l'entorn de tres mesos, fet que suposava una actuació anòmala perquè no s'havien respectat els terminis en els quals es resolen aquests assumptes, la qual cosa li produïa un perjudici econòmic. En l'escrit de queixa demanava que s'instés la vicerectora perquè respongués el seu escrit del mes d'octubre i que es reprovés la seua actitud reclamant-li major diligençia en la gestió dels assumptes de la seua competència. També demanava que la Universitat reparés el perjudici econòmic a causa de la depreciació monetària soferta en l'import dels 48.000 € que hauria hagut de percebre durant els tres mesos de retard injustificat, calculat en 500 €.

Admesa a tràmit la queixa, la Sindicatura va sol·licitar un informe al Vicerectorat sobre les incidències d'aquesta reclamació. La resposta va ser amb les al·legacions següents:

La informació referent als documents comptables amb relació a l'expedient que em sol·liciteu, i més en concret sobre el document EC-008268 del professor _____ amb càrrec al C06003, és el següent:

- El document EC-008628 es va rebre a l'ORDI el 3/7/08
- El document EC-008628 es va enviar al Vicerectorat de Recerca per signar-lo el 7/7/08
- El Vicerectorat de Recerca va reenviar el document EC-008628 signat a l'ORDI l'11/10/08
- El 7/10/08 l'ORDI va emetre l'ADOP xxxx per ordenar el pagament del document EC-008628
- El 27/10/08 l'ORDI va rebre un correu electrònic del professor _____ en què sol·licitava l'anul·lació de l'ADOP xxxx a causa de l'endarreriment del pagament
- L'ORDI va informar el Servei de Personal i l'Àrea Econòmica de l'anul·lació de l'ADOP xxxx

Si bé l'art. 42.3 de la Llei 30/1992 diu que quan les normes reguladores del procediment no fixen el temps màxim, aquest és de tres mesos des de la data que la sol·licitud hagi tingut entrada al registre de l'òrgan competent per a la seua tramitació, el motiu d'haver tardat més temps de l'ordinari, segons l'informe del Vicerectorat, va ser perquè la quantitat a percebre era anormal en relació amb altres pagaments, que rarament superen els 3.000 €, per la qual cosa va caldre fer les consultes corresponents per assegurar la correcció de la quantitat sol·licitada, ja que en casos excepcionals com aquest, i per raons de responsabilitat en la gestió dels fons públics, s'ha de valorar si l'esmentat import és justificat. Això, però, no suposa que el professor _____ hagi rebut un tracte de menyspreu, discrecional i arbitrari, ni desídia i irresponsabilitat com indica, sinó que, al tractar-se d'un document no habitual s'ha actuat amb precaució davant aquesta situació excepcional i s'han dut a terme les corresponents consultes; prova d'això és que s'ha tramitat dintre dels terminis habituals un segon document corresponent al treball dut a terme durant el mes de gener del 2009.

En vista de les al·legacions de les parts, fa les consideracions següents:

El professor _____, en virtut del conveni entre la Universitat de Lleida i el _____, havia de percebre la quantitat de 48.000 € pel treball de desenvolupament d'un projecte determinat. El document corresponent per al cobrament el va presentar el 3 de juliol del 2008, i es va enviar al Vicerectorat el 7 del mateix mes per tramitar-lo.

A causa de les circumstàncies exposades, i com que es tracta d'una quantitat no habitual, el Vicerectorat va fer les comprovacions necessàries. No incidirem si van durar més o menys temps, sinó que del que es tracta és de veure si, d'acord amb la normativa legal, l'autor del projecte té dret a la indemnització per haver-se-li retardat la resolució del pagament més temps del termini fixat.

Segons el que manifesta la vicerectora, el document va ser registrat de sortida el 3 de juliol del 2008 i d'entrada al Vicerectorat el 7 del mateix mes; per tant, els tres mesos que la normativa fixa per a la resolució vencien el 3 d'octubre de l'any indicat. Aquest organisme, després de fer les comprovacions pertinents, va remetre el document signat, és a dir, donant-hi la conformitat, l'1 d'octubre, i l'òrgan al qual anava dirigit, l'ORDI, el 7 del mateix mes va ordenar-ne el pagament, que va ser anul·lat per l'interessat el 27 d'octubre.

De tot això es dedueix que, si bé la Llei pressupostària estableix, amb relació als funcionaris, que si l'Administració no paga el creditor dintre dels tres mesos ha d'abonar-li l'interès legal dels diners des que el creditor reclami per escrit el compliment de l'obligació, totes les normes han de ser flexibles en la seua interpretació, sobretot les de caràcter sancionador, malgrat que els terminis s'hagin esgotat i hi hagi hagut un petit desfasament entre l'ordre de pagament i la seua execució, degut, en part, a les circumstàncies que hi concorrien, al ser la primera vegada que es trobaven en aquesta situació; prova d'això és que, posteriorment, una quantitat similar del mateix professor s'ha solucionat en poc més d'un mes. També s'ha de dir que, d'acord amb la metodologia que regeix en aquest terme i que se segueix normalment en els pagaments, els documents que arriben a l'Oficina abans del 5 de cada mes es paguen dintre del mateix mes; atès que el professor

_____ va rebutjar el cobrament el 27 d'octubre, s'estima que aquest retard no és motiu de sanció.

Per altra banda, la competència de la Sindicatura és recomanar que s'adopti una resolució determinada, sense tenir caràcter vinculant, recomanació que ha de fer-se quan s'hagi esgotat la via administrativa. Atès el temps transcorregut entre la data en què l'interessat va tenir coneixement de la resolució del Vicerectorat i la queixa en aquesta via, hauria d'haver adquirit fermesa, i per tant l'assumpte es trobava fora del termini quan es va presentar la queixa, sens perjudici que es pugui acudir a la via jurisdiccional corresponent.

Per tot això, es procedent

DESESTIMAR, pels motius exposats, la sol·licitud formulada pel professor _____ sens perjudici que pugui efectuar la reclamació davant la via jurisdiccional corresponent.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 6 de maig de 2009

Exp. 3/09

Una membre del personal d'administració i serveis (PAS) es queixa perquè se li havien descomptat dels dies d'assumptes propis uns dies que havia destinat a l'atenció dels assumptes corresponent a la mort d'un familiar amb el qual no tenia parentesc de segon grau, però li era el familiar més proper i, a més, n'era tutora legal.

Actuacions:

El síndic va tenir en compte les al·legacions de la persona interessada, però va observar que el Rectorat ja havia emès una resolució que acabava la via administrativa, fet pel qual no es podia fer cap recomanació directament per a aquest cas. Malgrat tot, es va emetre una recomanació per al futur:

La senyora _____ va presentar un escrit a aquesta Sindicatura en què es queixava perquè no se li havia concedit un permís per la defunció d'un familiar del qual era tutora, i que havia sol·licitat, a l'empara de la Llei 8/2006, sobre mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques catalanes, un permís que li va ser denegat pel Servei de Personal al considerar-se que no estava dintre del parentesc que hi té dret. Aquesta resolució va ser confirmada al resoldre's el recurs d'alçada que va interposar la sol·licitant.

D'acord amb els fets, que de manera succinta s'han exposat, cal fer les consideracions següents:

Que, malgrat que la missió del síndic és vetllar pel respecte i llibertats dels membres de la comunitat universitària, la seua intervenció es limita a fer una recomanació a l'organisme corresponent sobre els fets denunciats perquè, si s'estima procedent, es tingui en compte en la resolució que es

dicti. Per això, cal que la queixa es presenti abans d'haver esgotat la via administrativa, a la qual el síndic hauria de dirigir la recomanació. En el cas que ens ocupa, atès que en el moment que s'ha presentat la reclamació la resolució és ferma, no es pot entrar en el fons de la qüestió; sí que es pot fer, però una proposta d'acord amb les facultats que concedeix l'art. 21.3 del Reglament de la Sindicatura, que diu: "En els casos en què la queixa no pugui ser atesa perquè l'actuació que l'hagi provocat s'hagi desenvolupat d'acord amb la normativa vigent, proposar que es tinguin en compte els fets amb vista a una possible flexibilització o modificació en els procediments successius".

És cert, com s'indica en la resolució del Rectorat, que la llei estableix taxativament els parents que tenen dret al permís per defunció, que són solament fins al segon grau, i que la senyora _____ no es troba dintre d'aquest dret.

Que amb la redacció de la norma no hi ha possibilitat de flexibilitzar-la. Això, però, no vol dir que no es pugui esmenar perquè en endavant pugui redactar-se de diferent manera que permeti incloure-hi altres persones, ja que cal tenir en compte que la finalitat d'aquesta concessió té per objecte organitzar les exèquies del difunt i assistir-hi i si normalment els obligats a fer-ho són els parents més pròxims, com que hi ha persones que, per circumstàncies, no tenen parents propers i els han de suplir amb una persona que serà l'encarregada de la guarda i custòdia en vida del difunt, com és el tutor que es nomena en els casos en què la persona està mancada de les facultats necessàries i, a la vegada, també ho està de familiars de fins a segon grau. És així com normalment s'origina, entre el tutor i el tutelat, una relació afectiva similar a la del parentesc proper. Prova d'això és que, com es diu en la resolució, en altres administracions es té en compte la tutoria dintre dels supòsits previstos en l'Estatut bàsic de l'empleat públic; per això podria donar-se aquesta possibilitat atesa la redacció de l'art. 48.1 de la Llei 7/2007, i que les universitats, amb una negociació prèvia amb els representants sindicals, poguessin ampliar i establir altres supòsits que ara per ara no estan previstos en la

nostra universitat. Considerem, doncs, que l'organisme corresponent, podria reconèixer altres supòsits especials que els que preveu la legislació bàsica.

Per tot el que hem dit anteriorment, no és procedent accedir a la sol·licitud de la interessada, si bé, però, RECOMANO que s'envii còpia d'aquesta resolució al rector de la Universitat de Lleida perquè, si ho estima convenient, es modifiqui la norma d'acord amb el que s'ha exposat.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 1 de juliol de 2009

Exp. 4/09

Una membre del personal d'administració i serveis (PAS) presenta una queixa perquè no li permeten fer cursos de formació, atès que ha participat en un programa de mobilitat AGAUR i se li suposen esgotades les hores destinades a formació.

Actuacions:

El síndic va observar les alegacions presentades per la interessada i el Reglament de formació del PAS. No va fer cap recomanació i va emetre la resolució següent:

En relació amb l'escrit presentat per la senyora _____ a aquesta Sindicatura en què, en síntesi, al·legava el següent:

Que en la convocatòria del programa de l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR), per a la mobilitat del PAS del sector universitari i d'investigació 2008, va ser beneficiària d'una de les ajudes per un període d'un mes i vint-i-tres dies. La convocatòria determinava que l'estada s'havia de fer durant el curs acadèmic 2008/09, i la interessada va decidir dur-la a terme durant els mesos de gener i febrer del 2009, i aquest mateix any va fer dues peticions dintre del programa de formació per al PAS, a les quals els òrgans corresponents li van respondre que durant l'any 2009 no tenia dret a dur a terme cap tipus de formació perquè havia estat beneficiària del programa AGAUR. La interessada manifesta que no hi està d'acord perquè la convocatòria de la qual va fer ús va ser del 2008, independentment de quan hagués dut a terme l'estada. Acaba l'escrit sol·licitant que se li compensin les hores de formació que no ha pogut aprofitar durant l'any 2009 i que se li sumin a les de l'any 2010.

Plantejada la queixa en els termes indicats anteriorment, cal examinar les normes que sobre els programes de formació té fixades la Universitat, que

és qui té competències per dictar-les. Referent a això hem d'acudir al Reglament de formació del personal d'administració i serveis, on hi ha una regulació detallada. En l'epígraf d'horaris (art. 2.6) diu: "Els programes de mobilitat de l'AGAUR als quals s'acullin les persones del PAS es computaran com la resta de cursos de formació, i sempre dintre de les 100 hores anuals".

Aquesta norma és taxativa i com que la senyora _____ ha gaudit de la beca del programa AGAUR durant l'any 2009, no hi ha dubte que ha esgotat les hores d'aquest any, segons el Reglament, que és d'aplicació preferent a les disposicions d'altres òrgans, mentre no es disposi el contrari. Així doncs, atesa la redacció de la norma, s'ha de fer ús de les hores en el transcurs de l'any corresponent sense que es puguin acumular per a l'any següent, com sol·licita la interessada en l'escrit, si no és que hi ha una norma específica que ho reconegui, fet que no es dona en aquest cas.

Per tot el que s'ha exposat:

Considero que no és procedent fer una recomanació al rector sobre el que es demana, d'acumular les hores de cursos de formació de l'any 2009 al 2010, perquè s'aplica correctament el Reglament.

El síndic,
Miguel Gil Martín

Lleida, 22 de setembre de 2009

Exp. 5/09

Des de la Universitat de Granada es rep un queixa formulada per un becari de doctorat que ho havia estat de la UdL i no havia rebut el suport suficient.

Actuacions:

Vist el correu electrònic tramès pel defensor de la Universitat de Granada (UGR), es va intentar fer les indagacions pertinents per tenir-ne més informació.

Primer. Es va agrair al defensor de la UGR l'enviament de la queixa.

Segon. Es va saber que l'autor de la queixa havia estat becari d'un màster a l'ETSEA.

Tercer. Es va intentar contactar amb l'interessat per telèfon, i no va ser possible. El 25 de setembre de 2009, es va poder parlar telefònicament amb la seua companya, que coneixia molt bé el tema perquè l'havia seguit molt d'aprop.

La conversa va ser la següent:

1. El meu company estava molt desencantat perquè no va rebre el suport pedagògic corresponent.
2. La professora responsable (tutora) del curs no complia amb les seues obligacions.
3. Va queixar-se'n diverses vegades sense èxit.
4. Al final va acabar signant la renúncia (diu que la hi van fer signar).
5. Va acudir —per les indicacions, sembla que a l'Assessoria Jurídica— perquè volia sol·licitar el canvi de tutor, però se li va dir que com que ja havia signat la renúncia no s'hi podia fer res.

Des de la Sindicatura se li va indicar:

1. Que no era procedent adreçar-se a un defensor d'una universitat aliena.
2. Que la Sindicatura de la UdL es pot localitzar per qualsevol mitjà, concretament per la web (allò que a la resta de l'Estat espanyol és Defensor Universitario a Catalunya és Sindicatura de Greuges).
3. Que si ens fes arribar un escrit de denúncia dels fets negatius o mancances en el curs màster _____, el faríem arribar al Rectorat perquè en tingués coneixement.

Lleida, 25 de setembre de 2009

Resolució

No es va rebre cap escrit per part de l'interessat.

Expedients sense resolució expressa

Una professora de la Facultat _____ de la Universitat _____ fa arribar una queixa a la Sindicatura per l'impagament corresponent a la presidència d'un examen DEA a la Facultat _____ de la Universitat de Lleida i les despeses de desplaçament de 28 de gener de 2008.

Fetes les oportunes consultes, es va comprovar que hi havia hagut un error en les dades bancàries i des del Negociat Econòmic s'havia agafat un número de compte que havia sigut de la interessada però que actualment no existia.

El 26 de juny la Sra _____ va cobrar les despeses de desplaçament que reclamava al compte corrent correcte.

Es va atendre la consulta d'un membre del PAS que havia sol·licitat a la Comissió de Formació el pagament del material d'un curs del Servei Lingüístic que s'havia considerat com a formació de personal i que anava a càrrec del crèdit d'hores de formació anual. Es demanava que aquest curs de català tingués el mateix tractament que els cursos d'anglès.

La Comissió de Formació va resoldre negativament aquesta petició, ja que es tractava d'un curs extern, i la Comissió només finançava la matrícula del curs en cas que s'aprovés, mentre que la resta de material havia d'anar a càrrec de l'alumne.

Des de la Secció de Formació es va informar a la Sindicatura que els cursos d'anglès que s'impartien per Internet tenien el material en línia i que els llibres mai no s'havien pagat, ja que els adquiria el mateix alumne, i com a molt es podia facilitar un dossier.

Els alumnes inscrits al màster de _____ es van adreçar al síndic per manifestar-li que estaven descontents per la gestió que en feia la Fundació Universitat de Lleida: exposaven que s'havien apli-

cat unes mesures d'estalvi, com reduir el sou dels professors i suprimir la figura del coordinador, i que aquesta mesura havia provocat que un professor comunicés que no finalitzaria les classes que tenia previstes fins a finals de curs.

El rector va enviar un escrit a la representant dels estudiants, on es va comprometre a donar continuïtat al màster d'acord amb el programa inicial i a contactar amb professionals reconeguts de l'especialitat per conformar un quadre docent que permetés garantir la totalitat de la docència prevista.

Altres qüestions ateses per la sindicatura

S'han atès queixes sobre assignatures de lliure elecció ofertes per Intercampus i que havien tingut dificultats per impartir-se.

S'ha rebut una queixa d'una estudiant participant en el programa de mobilitat Erasmus que volia cursar unes assignatures determinades que, quan van arribar al país de destí, no existien; per això va haver de fer una modificació del seu *learning agreement*, fet que li va suposar problemes per a les corresponents convalidacions.

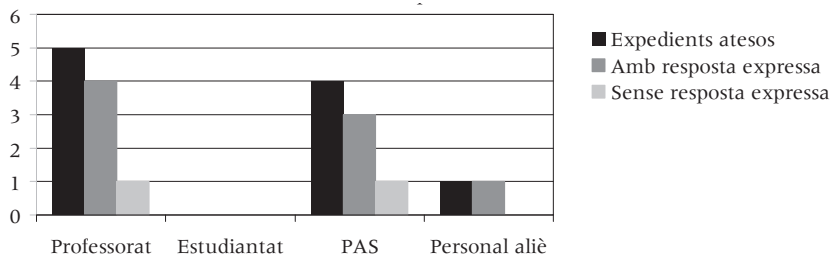
S'ha donat informació concreta sobre com s'ha de fer per accedir a estudis universitaris des dels mòduls de formació professional.

S'han atès consultes sobre l'existència de normatives o reglaments que regulen el préstec de material a disposició de l'estudiantat, concretament càmeres de vídeo o cabines d'edició.

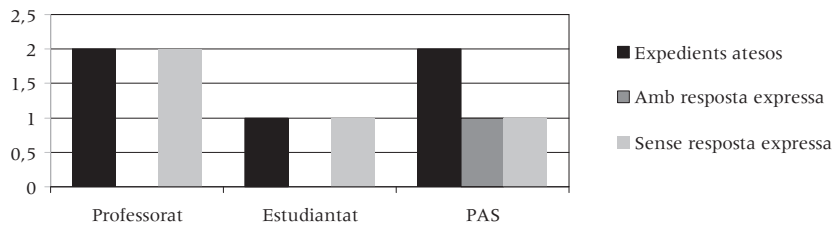
S'han atès diverses queixes que no han arribat a formalitzar-se sobre el funcionament de l'atenció a les secretaries administratives.

Dades estadístiques

Expedients 2008

Expedients 2009

Altres activitats de la sindicatura

A part de les funcions pròpies que figuren en l'article 199 dels Estatuts de la Universitat, la Sindicatura té la missió d'examinar els problemes en l'àmbit universitari i fer un estudi per donar l'opinió sobre la possible resolució. Per això tenen molta importància les trobades que celebren els defensors de tot l'Estat amb caràcter anual, on a través de les diferents taules de treball es plantegen qüestions d'actualitat i s'adopten unes conclusions que es fan arribar als diferents òrgans universitaris.

XI Trobada estatal de defensors universitaris

En la trobada de l'any 2008 (XI Trobada estatal de defensors universitaris), que va tenir lloc del 12 al 14 de novembre a la Universitat d'Oviedo, es van constituir cinc taules de treball, que van tractar les qüestions següents:

Taula de treball núm. 1. Absentisme dels estudiants

L'objectiu d'aquesta taula va ser l'estudi per conèixer els motius més rellevants que indueixen l'alumne a no assistir a classe. Es van determinar diferents variables relacionades amb aquests motius, com:

- Característiques de l'assignatura.

- Actitud del professorat davant la docència, referida al seu interès i motivació.
- Competència docent del professorat i tipus de metodologia intrínseca de l'assignatura.
- Aprofitament de les classes, entenent com a tal tot allò relacionat amb l'aprenentatge de l'estudiant.
- Dificultat intrínseca de l'assignatura.
- Importància de l'assistència a classe com a valor afegit per part del professorat.
- Relació professor-alumne i entre els mateixos alumnes.
- Organització (horari i encavalcament d'assignatures).
- Tipus d'avaluacions.
- Raons dels motius per abandonament d'algunes assignatures.

Per a la recollida de dades es va aplicar un qüestionari homòleg realitzat a l'Institut de Ciències Socials de l'Educació de la Universitat d'Oviedo. Aquest és un extracte del resultat:

- La variable per deixadesa (40%) és el motiu expressat per un major percentatge d'alumnes per a la no-assistència a classe.
- L'aprofitament de les classes se situa en el segon lloc, ja que s'hi refereixen el 38,80% dels estudiants entrevistats.
- Els aspectes com la metodologia (38%) i l'organització (37,30%) ocupen el tercer i quart lloc.
- Tots els aspectes relacionats amb l'avaluació (9,90%) i el fet que no es valori l'assistència a classe (17,10%) se situen en els darrers llocs de preferència com a motiu perquè els alumnes entrevistats no assisteixin a classe.

Afirmacions amb més grau d'acord. Les afirmacions més relacionades amb la no-assistència a classe i que van tenir un percentatge d'acord superior al 70% són, per ordre decreixent, les següents:

- Proximitat dels exàmens: quan s'apropen els exàmens prefereixen dedicar el temps a estudiar (79,70%).
- Falta de temps: el volum de continguts de la matèria no es correspon amb el poc temps disponible per poder-la estudiar (72,70%).
- El professorat no motiva (72,60%).
- El professorat no té una bona metodologia (71,40%).

Afirmacions amb més grau de desacord. Les afirmacions amb més grau de desacord i que superen el 70% de les respostes formulades són:

- No se'm permet participar a la classe de forma activa (71,90%)
- Prefereixo assistir a una acadèmia o a classes particulars (71,40%)
- A classe s'emfatitzen els meus fracassos i es minimitzen els meus èxits (69,70%)
- El contingut de l'assignatura és molt fàcil (69,50%)
- Em preocupa el fet que es facin preguntes a classe (64,80%)
- No hi ha bon ambient al grup (64,30%)
- En ocasions se censura o es posa en evidència algun alumne/a (64,10%)
- El contingut de l'assignatura és molt difícil (61,60%)

Taula de treball núm. 2. Bolonya: taller d'Europa

Es van fixar les premisses i les consideracions següents:

Premisses

Els defensors universitaris:

- Donem suport de manera inequívoca al procés i volem contribuir que s'asseguri la qualitat del sistema universitari europeu.
- De manera especial, ens comprometem a treballar perquè la implantació i consolidació de l'EEES accentui l'èmfasi en la qualitat humana (eticocientífica), de forma que es propiciï el desenvolupa-

ment i consolidació dels valors ètics i d'honestedat científica a les universitats europees.

- Considerem molt important la intensificació de les relacions amb els nostres homònims europeus, i per això, a més de participar activament en els debats i organismes internacionals actuals d'*ombudsmen* universitaris, treballarem en pro de l'articulació d'una organització europea de defensors universitaris.
- També considerem important la intensificació de les relacions amb els nostres homònims europeus no universitaris. En conseqüència, ens manifestem disposats a participar com a observadors en les organitzacions europees d'*ombudsmen*.

Consideracions

Volem traslladar a les autoritats competents la preocupació per la incidència que la durada desigual dels estudis de grau a escala europea pot tenir en la inserció laboral dels titulats universitaris europeus.

La necessària mobilitat que propicia l'EEES imposa la necessitat que als estudiants se'ls reconegui els estudis cursats en una altra universitat. En aquest context, se sol·licita a les universitats la conveniència de facilitar, a través de les estructures i recursos humans propis, la traducció de programes, així com d'altra documentació.

La integració a l'EEES propiciarà més mobilitat entre els estudiants de postgrau. D'altra banda, en l'actualitat podem observar a les universitats una enorme diversitat de situacions en relació amb aquests estudiants: no tots obtenen un màster o un doctorat, no tots estan remunerats i, entre aquests, no tots ho estan sota el mateix concepte. Per això, els defensors universitaris entenem que seria convenient:

- Una regulació europea comuna per a tots els estudiants de postgrau que, en la mesura que sigui possible, intenti unificar els tipus d'ajuda o remuneració i, molt particularment, afavoreixi la integració d'estudiants de doctorat europeu.

- El pas d'una docència basada en l'ensenyament a un sistema que fa de l'aprenentatge el fonament de l'activitat acadèmica de l'estudiant implica canvis importants en els sistemes d'avaluació. En aquest nou marc, els defensors vetllarem perquè les normatives per al nou escenari defineixin clarament les obligacions dels estudiants i dels professors respecte a les diferents qüestions acadèmiques (assistència a classe, realització de pràctiques, exàmens, etc.).
- Per acabar, com a conseqüència de la convergència a l'EEES es pot produir una progressiva separació entre titulacions acadèmiques i professionals. En l'actualitat, s'aprecien elements de confusió en relació amb aquest tema i mancances en la informació de què disposen els estudiants. Els defensors vetllarem perquè aquesta qüestió quedi aclarida i es prenguin les mesures adequades per garantir que la societat estigui correctament informada en aquesta matèria.

Taula de treball núm. 3. Problemàtica dels becaris d'investigació a les universitats espanyoles

Els defensors universitaris reconeixen que en les respectives universitats:

- La situació laboral dels becaris, diferent en funció de les modalitats de beca, no sempre és la més adequada: beques que supleixen la mà d'obra, períodes sense remuneració econòmica per endarreriment en les resolucions de concessió o renovació, períodes de treball sense cobertura d'atur, etc.
- Hi ha una dependència excessiva dels directors de tesis o projectes de recerca en temes que no són exclusivament acadèmics.
- No sempre hi ha un reconeixement que els permeti participar en els òrgans universitaris.

Suggeriments

Per això, els defensors universitaris, com a garants dels drets i llibertats dels universitaris i com a promotors de la qualitat, entenem que la universitat ha de tenir una cura especial perquè les condicions en què treballa el personal dedicat a feines d'investigació vagin d'acord amb la funció que el personal realitza. De manera més concreta, creiem oportú sotmetre a consideració de les universitats les consideracions i suggeriments següents:

- Les convocatòries de totes les beques, sigui quina sigui la modalitat, han d'explicitar amb claredat les obligacions i condicions de treball dels possibles beneficiaris. Tant els becaris com els investigadors que es troben davant dels treballs de recerca han de respectar aquestes condicions, així com, quan convingui, la normativa estatal en la matèria, especialment l'Estatut del personal investigador en formació.
- Les universitats promouen programes de beques (de col·laboració, pràctiques en empreses...) destinades normalment a estudiants que estan finalitzant els estudis de grau, diplomatura o llicenciatura. Són beques que busquen la formació dels seus beneficiaris. No sembla admissible que aquesta funció de formació es converteixi en excusa per tenir mà d'obra barata.
- Cal avançar per la via iniciada de considerar que els becaris, sigui quina sigui la modalitat de beca que posseeixin, realitzen un treball i de disposar, en els inicis de la seua contractació, dels mateixos drets i deures que la resta dels treballadors en matèria de seguretat social, prestacions socials, percepció del subsidi d'atur i renovació del contracte; ja que als treballadors se'ls ha de reconèixer els mateixos drets que a la resta de treballadors universitaris.
- Els processos de concessió o renovació de les beques haurien de revisar-se de manera que els beneficiaris puguin percebre els seus emoluments des del primer moment que comencen a treballar en projectes de recerca.

- Cada universitat hauria de disposar d'un cens de becaris actualitzat. No sembla adequat que les diferents instàncies universitàries permetin el treball de llicenciats o graduats universitaris sense cap tipus de contracte o beca.

Les tesis doctorals són part important de l'activitat investigadora de la universitat. En ocasions constitueixen un requisit per incorporar-se a determinats llocs de treball, per la qual cosa la seua realització dintre del termini i en la forma escaient és un dret del doctorant. D'acord amb allò ja establert en algunes universitats, els defensors universitaris donen suport a les mesures que facilitin el compromís del doctorant i del director de tesi en aspectes tals com: col·laboració, obligacions i dedicació de cadascú, confidencialitat, règim de propietat intel·lectual, resolució de conflictes, vigència...

Taula de treball núm. 4. Sistemes de qualitat i millora continuada

La universitat, com a institució que compleix la funció de servei a la societat per mitjà de la docència i la recerca, està en un permanent procés d'adaptació per poder respondre adequadament a les noves realitats socials. Per això, progressivament, s'ha dotat de mitjans orientats a promoure la qualitat dels processos i a millorar els resultats relacionats amb l'activitat docent, investigadora i de servei al ciutadà. També, des de l'Administració educativa s'han donat suport als objectius de millora de la qualitat fomentant programes d'avaluació institucional. En aquest context, és normal que les universitats s'acullin als diferents programes d'avaluació de la qualitat i que estableixin els seus propis criteris d'avaluació institucional.

Pel compromís que tenen els defensors universitaris amb la millora de qualitat i per la importància que tenen en els processos d'ensenyament-aprenentatge i de gestió de les universitats, entenem que la ins-

titució del defensor universitari hauria d'assumir de forma explícita un paper fonamental en els sistemes de garantia de qualitat impulsats des del Ministeri.

És important ressenyar que el RD 1393/2007, de 29 d'octubre, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments universitaris oficials a Espanya, preveu a l'annex I, referent a la memòria per a la sol·licitud de títols oficials, els sistemes de garantia de qualitat que han de tenir els títols i, de forma més concreta, en el punt 9.5 diu que s'han de descriure els procediments d'atenció als suggeriments o reclamacions, que no és cap altra que la tasca principal desenvolupada pel defensor universitari en l'exercici de les seues funcions.

La contribució a la millora de la qualitat dels defensors universitaris no es limita a les funcions indicades anteriorment, sinó que és molt més àmplia.

Aquesta contribució inclou també l'especificitat del defensor tant en els aspectes de qualitat humana (eticocientífica) a la universitat com en el seu paper de mediador entre els membres de la comunitat universitària.

Ambdós aspectes es materialitzen a través de resolucions, informes, recomanacions i suggeriments, que posteriorment són recollits en les successives memòries de gestió anuals emeses pel defensor, així com en altres intervencions de caràcter personal.

Les seues actuacions donen resposta a les consultes o queixes rebudes, que reflecteixen, en bona mesura, tant el clima de satisfacció —com a detector de problemes— dels membres de la comunitat universitària, com els aspectes a la millora dels quals s'hagi d'afrontar.

Referent a tot això, la Conferència Estatal de Defensors Universitaris, a proposta de la Comissió Executiva reunida a Saragossa el 4 d'abril de 2008, sol·licita que s'estudiï la inclusió expressa, en els diferents programes d'avaluació i de promoció de la qualitat universitària impulsats des del Ministeri de Ciència i Innovació a través de l'Agència Nacional de Qualitat i Acreditació (ANECA), de la

participació activa de la institució del defensor universitari com a instrument clau en els sistemes de garantia de la qualitat en les universitats.

Taula de treball núm. 5. Igualtat efectiva home-dona en l'àmbit universitari

Un dels temes estrella va ser la igualtat efectiva home-dona en l'àmbit universitari, que va donar lloc a un debat intens i que es va concloure amb l'acord següent:

- La Llei d'igualtat és, sens dubte, una plataforma ideal per resoldre aquests desequilibris estructurals. Un instrument molt útil per fer efectiu el principi d'igualtat. Com a aspectes més rellevants d'aquesta norma, cal destacar els següents:
- Estableix que el principi d'igualtat de tracte entre dones i homes suposa l'absència de tota discriminació, directa o indirecta, per raó de sexe, i especialment les derivades de la maternitat, l'assumpció d'obligacions de familiars i l'estat civil.
- Considera discriminació directa per raó de sexe la situació en què es troba una persona que sigui, hagi estat o pugui ser tractada, en atenció al seu sexe, de manera menys favorable que una altra en situació comparable. Considera discriminació indirecta per raó de sexe la situació que una disposició, criteri o pràctica aparentment neutres posa a persones d'un sexe en desavantatge particular pel que fa a persones de l'altre.
- Obliga els poders públics a adoptar mesures específiques a favor de les dones per corregir situacions paleses de desigualtat de fet respecte dels homes.

Fóra convenient que les universitats espanyoles es conjuressin per liderar la carrera cap a la igualtat efectiva home-dona. No solament

complirien amb la llei, sinó que ajudarien a reparar una injustícia històrica, i potser provocarien un “efecte dòmino” sobre les altres administracions, sens dubte beneficiós per al conjunt de la nostra societat.

Les conclusions van ser les següents:

- Formalment la dona i l’home són iguals davant la llei, sobretot des de la promulgació de la Llei d’igualtat. No obstant això, la realitat social i la universitària en particular demostren que existeixen circumstàncies, desequilibris, situacions discriminatòries i “tics” sexistes que impedeixen que aquesta igualtat legal sigui efectiva.
- La discriminació històrica de la dona i la maternitat són dos condicionaments, les conseqüències dels quals han de ser assumits per la societat, com a causant de la primera i beneficiària de la segona.
- La Llei d’igualtat és un instrument molt útil per corregir la desigualtat *de facto*. No obstant això, causa perplexitat que, any i mig després de la seua entrada en vigor, més de la meitat de les universitats espanyoles encara no tinguin un pla d’igualtat.
- La universitat, com a institució d’avantguarda que és, ha de liderar el compliment de la Llei d’igualtat per eliminar qualsevol besllum de discriminació i aconseguir la igualtat efectiva home-dona en l’àmbit universitari.

Per assolir aquest objectiu, es recomana als rectors de les universitats espanyoles les actuacions següents:

- Elaborar, si encara no es té, un pla estratègic d’igualtat d’oportunitats que inclogui el major nombre possible de mesures que orientativament es relacionen en el catàleg de l’annex II, i aquelles altres que es considerin oportunes.
- Adequar la normativa interna a la nova legislació sobre igualtat.
- Preveure partides pressupostàries suficients per garantir el compliment efectiu del pla d’igualtat i el de la legislació sobre aquesta matèria.
- Trametre aquestes conclusions i el catàleg de mesures que conté l’annex II a tots als rectors de les universitats espanyoles, a la CRUE

i als ministeris d'Igualtat i de Ciència i Innovació, perquè en tinguin coneixement i als efectes oportuns.

Un exemple d'aquest tema és molt present a la nostra universitat i el considerem de vital importància. Es tracta de la publicació *La igualtat de gènere. I Pla d'Igualtat d'Oportunitats entre homes i dones a la Universitat de Lleida 2008-2010*.

XII Trobada estatal de defensors universitaris

La Trobada del 2009 (*XII Encuentro Estatal de Defensores Universitarios*) va tenir lloc del 27 al 30 d'octubre a la Universitat de Saragossa. S'hi van constituir tres taules de treball, a les quals es van inscriure els diferents participants per estudiar les qüestions següents:

Taula de treball núm. 1. Conciliació de la vida acadèmica, laboral i familiar

Conclusions:

1. Context:

- Llei 39/1999, de 5 de novembre, per promoure la conciliació de la vida familiar i laboral de les persones treballadores
- Pla Concilia (pla integral de conciliació de la vida laboral i familiar en l'Administració de l'Estat de 2005)
- Llei Orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes
- Comissió Nacional per a la Racionalització dels Horaris a Espanya i la seua normalització amb els altres països de la UE: Llibre Blanc

2. Aspectes de les polítiques de conciliació de la vida laboral i familiar que cal tenir en compte:
 - Persegueixen un increment equilibrat de l'eficàcia i la productivitat a la feina, junt amb la millora substancial de la qualitat de vida- en tots els àmbits: personal, familiar, relacional i social- de les persones treballadores.
 - Aquestes polítiques i pràctiques es dirigeixen a les diferents administracions, empresaris i agents i interlocutors socials amb l'objectiu de dissenyar estructures i estratègies organitzacionals capaces de generar condicions de treball específics que afavoreixin la consecució del doble objectiu assenyalat.
 - Encara que solen orientar-se cap als col·lectius més vulnerables o desfavorits (dones, immigrants, joves, etc.), en realitat poden incloure tots els tipus de treballadors.
 - Cal tenir en compte que les mesures de flexibilitat i conciliació poden ser requerides per qualsevol treballador o treballadora en un moment donat de la seua vida.

3. Les seues mesures es troben relacionades fonamentalment amb:
 - Horaris de treball (reducció, flexibilitat, etc.).
 - Llicències, permisos, excedències i altres suspensions.
 - Condicions retributives i igualtat salarial.
 - Sistemes de mobilitat protegida.
 - Increment de sistemes de teletreball i ús de les TIC.
 - Programes d'igualtat en promoció i desenvolupament de carrera professional.
 - Mesures assistencials, d'acció social i de facilitació en tasques de cura.
 - Altres mesures de prevenció de riscos.

4. En contextos universitaris es poden identificar quatre col·lectius diferenciats, encara que comparteixen alguns aspectes comuns:

Estudiantat. Possibles mesures:

- Mesures homogènies, que evitin la falta d'equitat i igualtat de tracte.
- Flexibilització d'horaris i torns.
- Flexibilització en la presència i el treball a distància: mètodes mixtos.
- Consideració en igualtat d'estudiants que treballen i amb situacions personals i familiars que ho justifiquin.

Personal d'administració i serveis. Possibles mesures:

- Increment de teletreball quan sigui factible.
- Increment de flexibilitat horària.
- Augment de dotacions econòmiques destinades a mesures d'acció social.

Personal investigador en formació. Possibles mesures:

- Adopció de mesures efectives per prevenir situacions d'abús/explo-tació.
- Dedicació d'una especial consideració a col·lectius desfavorits (becaris FPI, FPU, projectes, articles 83): joves, dones, precaris....

Personal docent i investigador. Possibles mesures:

- Flexibilitat en l'assignació de la docència i horaris, quan estigui jus-tificat.
- Major definició de carrera professional.
- Major agilitat en els processos de substitució per baixes maternals o paternals.
- Millor definició dels criteris de les universitats concessió d'estades a l'estranger i de la seua avaluació per l'ANECA.

Suggeriments generals:

- Utilització responsable i raonable de les mesures de conciliació.
- Especial atenció cap a col·lectius més desfavorits o vulnerables.

- Creació d'unitats o serveis específics que valorin a cada universitat les sol·licituds de mesures de conciliació.
- Fomentar una cultura de la conciliació que conscienciï la comunitat universitària dels seus potencials beneficis.

Taula de treball núm. 2. Discapacitat i adaptació curricular

1. Els defensors universitaris volen destacar que els alumnes amb diversitat funcional són, en primer lloc, persones amb els mateixos drets que la resta dels ciutadans, i entenen que hi ha d'haver un canvi en la nomenclatura substituint el terme discapacitat per diversitat funcional.
2. D'acord amb l'informe "Universitat i discapacitat" del Defensor del Poble Andalús, entenem que:
 - El dret de l'alumne amb discapacitat a l'adaptació d'estudis s'ha d'entendre referida tant a les adaptacions metodològiques en la impartició i avaluació dels ensenyaments, com a la possibilitat de flexibilitzar el currículum i l'elaboració d'itineraris específics.
 - Les universitats han d'acceptar que existeixin adaptacions curriculars i itineraris específics per als alumnes que ho necessitin i ho demanin, entenent-ho com un dret que tenen i el demandin, entenent-ho com un dret que tenen.
 - Les universitats han de regularitzar les condicions d'exercici d'aquest dret, creant o potenciant serveis d'orientació als alumnes amb diversitat funcional, i protocol·litant procediments.
3. L'adaptació curricular implica la sensibilització i la formació del personal de la universitat; per tant, els defensors universitaris creiem necessari que els serveis d'orientació als alumnes amb diversitat funcional duguin a terme accions per assolir aquests objectius.

4. Entenem que seria ideal una orientació prèvia a l'inici dels estudis universitaris dels serveis específics, que fos continuació de les orientacions rebudes per l'estudiant al llarg de les anteriors fases de la seua educació. En aquest sentit, i sempre amb l'autorització de l'alumne, creiem necessari l'intercanvi d'informació entre els orientadors de les diferents fases.
5. Així mateix, entenem necessària que l'orientació, entesa sempre com a personal i demanada per l'estudiant amb diversitat funcional, s'hauria d'estendre al llarg del temps de permanència en la universitat.

Per últim volem tornar a fer nostra una de les conclusions de la IV Trobada Estatal de Defensors Universitaris sobre el tema:

“Un objectiu de la Universitat hauria de ser el desenvolupament normatiu de les adaptacions curriculars enteses com a modificacions d'objectius, continguts, criteris i procediments d'avaluació per atendre les diferències individuals dels alumnes”.

Taula de treball núm. 3. TIC, plataformes d'e-learning i drets universitaris

La funció fonamental de la docència continua sent la mateixa

Les noves tecnologies contribueixen a facilitar i millorar la informació i la comunicació. Fins i tot poden revolucionar la metodologia docent. L'ensenyament pot canviar i, tanmateix, el substrat fonamental en el procés de creació del coneixement es mantindrà vigent. Aquesta idea pot servir de punt de partida per afrontar conflictes que en el futur es plantegin a causa de la implantació de les TIC i trobar-hi les solucions més adequades.

Davant dels nous problemes, hem d'aplicar la raó

Ser raonable pot ser la millor orientació de caràcter general en la nostra tasca com a defensors. Es poden establir paral·lelismes entre els nous conflictes i els coneguts, ja que les noves situacions potser seran diferents i presentaran aspectes nous, en efecte, però podem esperar que els defensors evolucionin amb elles. El que hem après, tot el que ha contribuït a configurar el que el defensor considera raonable, inclosa la intuïció, en certs casos, de solucions enginyoses, permetrà treballar amb ment oberta les novetats en la defensa de drets i llibertats en la comunitat universitària, sempre orientats a la millora de la qualitat a la universitat.

Adaptar-se als canvis continus

La universitat és l'àmbit d'estudi, investigació i innovació. Qui hi treballa va elegir, entre altres coses, ser sempre a l'avantguarda dels avenços humanístics, tècnics i científics. Optem doncs per la renovació, en nom de la qualitat, i esperem que els nous problemes arribin fins als defensors; que els casos relacionats amb els canvis en la manera de treballar que comportin les tecnologies de la informació i la comunicació, siguin font de noves experiències en la nostra feina.

Han quedat sense respondre, per falta de temps, les qüestions relacionades amb el plagi, els drets de la imatge i l'obligatorietat de l'assistència.

Tanmateix, considerem que l'orientació general que proposem en la primera conclusió permetrà afrontar els problemes d'aquest tipus que es presentin.

Recomanacions a les universitats

Creiem que per assolir en bones condicions els beneficis de la implantació de les tecnologies de la informació i la comunicació hem de recomanar a les universitats que procurin dotar el personal de la co-

munitat universitària i les instal·lacions amb els mitjans suficients per assolir aquesta finalitat.

Entenem que aquests mitjans comprenen tant la formació del personal acadèmic i del personal d'administració i serveis com els equips d'aules i laboratoris que necessitin l'aplicació eficient de la tecnologia.

Així mateix, s'ha de procurar que la informació sobre els nous mètodes de treball sigui senzilla, clara i de fàcil accés.

Tota la comunitat universitària ha d'implicar-se en el procés, i ha de fer-ho transmetent uns valors formatius. En destacarem dos que es consideren essencials: la deslegitimació del frau i l'aposta per l'equitat, donat que la universitat també contribueix a educar ciutadans.

I com a corol·lari d'aquestes activitats, cal ressaltar també el constant contacte a través del correu electrònic amb tots els defensors de l'Estat, que durant aquest any s'ha estès a Mèxic, on hi ha una organització similar a la nostra que celebra anualment una reunió on poden participar tots els països adherits. La nostra universitat, des de l'any 2008, forma part d'aquesta xarxa, anomenada Red de Defensores, Procuradores y Titulares de Organismos de Defensa de los Derechos Universitarios (REDDU).

Conclusions

Després de tot el que he exposat, puc afegir com a conclusions que el balanç de l'actuació d'aquests dos anys és satisfactori, si bé és cert que les queixes han estat escasses i que l'any 2009 es van reduir a la meitat que l'anterior. Aquest fet no suposa un menyspreu per a la missió que tenim encomanada, sinó al contrari, ja que com que es coneix l'existència de l'organisme i la importància que té per defensar els drets i llibertats de tota la comunitat universitària, la no-proliferació del seu ús hauria de servir d'orgull a l'actuació de la Universitat en tots els àmbits. Amb tot, convé aclarir que la missió del síndic no es limita a rebre i resoldre les queixes presentades, sinó que és un servei on es pot acudir, com es fa molt sovint, per resoldre dubtes sobre els problemes que es plantegen i per rebre assessorament, amb el qual els interessats poden, amb total llibertat, presentar o no una queixa.

Una altra tasca que tenim els defensors universitaris, i que afortunadament funciona molt bé per la solidaritat existent entre tots, és la comunicació constant entre els seus membres, quan sorgeix algun problema o dificultat en assumptes que han pogut tenir altres i en la forma escollida per resoldre'ls dins de la independència de cadascú.

Són molt importants les trobades que cada any es celebren en una capital universitària diferent, sobre temes candents, en què mitjançant taules i ponències s'extreuen conclusions que són molt útils sobre la interpretació de normes, que s'envien als organismes interessats.

També he d'expressar, una vegada més, l'agraïment als col·laboradors de l'oficina per la seua competència i fidelitat, i a tots els organismes de dins i fora de la Universitat als quals en ocasions ens hem hagut de dirigir demanant informes sobre les qüestions que se'ns han plantejat i que sempre han atès, la qual cosa ens ha permès donar una opinió amb més coneixement de causa.

Miguel Gil Martín
Síndic de Greuges

Universitat de Lleida